

Шевченко-художник і діти

Як це – художник і революціонер? Варто зазначити, що у доповіді Миколі І шеф жандармів називає Шевченка саме «Художником», якого «за складання підбурюючих, найзухваліших віршів, було заслано рядовим в Оренбурзький окремий корпус...», де імператор власноручно додав: «Під найсуворіший нагляд, з заборонаю писати і малювати».

Не варто забувати і геніальних художників ХХ сторіччя; Пікассо у Франції, Дієго Сікейроса у Мексиці, Ренато Гуттузо в Італії і інших, які своїми картинами і публічними виступами закликали до свободи і братерства, демократії і соціальної справедливості. А Шевченко в ХІХ сторіччі став самим яскравим представником мистецької еліти, який рішуче виступив за волю поневолених народів на теренах Російської імперії, згадайте:

А тюрм! а люду!.. Що й лічить!

Од молдованина до фіна

На всіх язиках все мовчить...

В поемі «Єретик» Шевченко показує визвольну боротьбу чеського народу проти німецьких загарбників, де благородними словами вимальовує образ Івана Гуса; закінчуючи повстанням Жижки з Таборова. А в поемі «Кавказ» Шевченко стає на захист пригнічених народів Кавказу:

А сльоз, а крові? напоїть

Всіх імператорів би стало

З дітьми і внуками, втопить

В сльозах удов'їх.

Не даремно славетний грузинський поет Акакій Церетелі в 1914 році на вечорі в Тбіліському університеті, присвяченого 100-річчю з дня народження Тараса Григоровича, яке, до речі, було заборонено по всій Росії, закликав всіх грузин любити свою батьківщину так, як любив Шевченко Україну, і став на коліна перед його пам'ятником, а присутні вшанували пам'ять великого художника і поета вставанням.

Художні твори Шевченка проникнуті любов'ю і болем за долю українського народу. Як митець він досяг височенних вершин. Навчаючись у Петербурзькій академії мистецтв за п'ять років оволодів наукою Карла Брюллова, якому для цього знадобилося ціле життя. А своїми офортами із серії «Мальовнича Україна» перевершив учителя, ставши на рівень з великим Рембрандтом.

В середині ХІХ сторіччя в Росії не було кращого майстра гравюри за Шевченка. За період навчання його було нагороджено трьома срібними

медалями. А за твори в галузі графічного мистецтва в 1860 році він був удостоєний звання академіка Петербурзької Академії мистецтв. У своєму щоденнику Шевченко закликав всіх художників віддавати свій талант народові, але при цьому не копіювати бездумно картини природи і суспільного життя, а пропускати через призму громадської свідомості. «Я не говорю о дагерротипном подражании природе» - писав він. «Тогда бы не было искусства, не было бы творчества, не было бы истинных художников, а были бы только портретисты, вроде Зарянка».

Сучасник Шевченка, Сергій Константинович Зарянка був відомий своїм фотографічним вмінням копіювати оригінал. Цим з'ясовується негативне ставлення до нього Шевченка.

Таке ж ставлення до дагерротипних творів в 1918 році висловив відомий російський поет Велімир Хлебніков по відношенню до картин Шишкіна.

Виставка робіт це не просто виставка дитячої творчості. Це свідомо цілеспрямована праця викладача на подолання побутового, стереотипного погляду на мистецтво як фотографічного зображення. І діти розуміються на цьому краще ніж дорослі і навіть відомі «Художники».

В цьому викладач вбачає відповідальність і моральність у підході і методиці навчання образотворчому мистецтву. Усвідомлюючи це, діти намагаються вправно працювати на двовимірній площині, поєднуючи композицію з третім виміром (тобто об'ємними формами).

В художній практиці часів Шевченка не було такої термінології, адже про виміри заговорили не так давно. В науці світ, в якому ми живемо, зараз називають часопростором, а це вже чотири виміри. Саме це і мав на увазі Шевченко, коли виступав проти фотографізму в мистецтві.

В роботах останнього періоду творчості Шевченка з'явився часопростір – отже відразу чотири виміри. Тому вшануванням пам'яті Шевченка-художника, ми хочемо довести те, що ідеї нашого генія живуть і продовжують розвиватися, трансформуючись у наступні виміри. А більш зрозумілою мовою, для глядачів наших картин, діти намагаються ширше і глибше охоплювати весь спектр людських почуттів, на скільки це дозволяє зображення на двовимірній площині.

Виставка викликала неабиякий інтерес у наших шанувальників, що підтвердило її друге відкриття, з її поповненням новими роботами. Сподіваємося на «третє і четверте».

А так це чи ні - судити шанувальникам дитячої творчості, викладачам, мистецтвознавцям і просто культурній еліті нашого міста.